

той бѣше сигуренъ, че щомъ му стъпи крака на суша, ще бие англичанитѣ и ще прѣвземе столата имъ Лондонъ. Ето защо той се обърна къмъ руския императоръ да му помогне. Ала и Русия нѣмаше силна флота. Тогава Наполеонъ скрои такъвъ планъ: да забрани въ всички европейски пристанища да не се приема нито единъ английски търговски корабъ. Никой да не търгува съ Англия. Тогава тя ще изгуби много, защото е търговска страна, ще осиромашѣе и най-сетнѣ ще се смири и подчини прѣдъ гордия побѣдителъ Наполеона. Ето за това му трѣбваше Русия, сирѣчь тя да не търгува вече съ англичанитѣ и да имъ отвори война.

Рускиятъ царъ изпървенъ се съгласи и заповѣда да не се пуска вече никакъвъ английски корабъ въ рускитѣ води и дори да се обяви война на Англия. Обаче слѣдъ нѣколко врѣме царьтъ видѣ, че рускиятъ народъ не иска да се бие съ Англия, нито да спира търговията си съ нея, защото и рускитѣ търговци страдатъ—рускитѣ стоки оставатъ непродадени и въ страната настъпи недоволство. Отъ друга страна, за каква полза става това? Само да се угоди на Наполеона. Рускитѣ търговци почнаха тайно или явно да пускатъ английскитѣ кораби и да търгуватъ съ тѣхъ. Па и войната съ Англия се прѣкрати. Обаче другитѣ задължения, що бѣ поелъ рускиятъ царъ къмъ Наполеона, той ги изпълни всички. При всичко това, Наполеонъ не бѣ доволенъ, а пъкъ самъ той нищо добро за Русия не направи. Наполеонъ отне Олденбургското княжество отъ роднината на руския царъ въпрѣки обѣщанието си; той подклаждаше турцитѣ да се биятъ противъ Русия за Влашко и Бесарабия и т. н.